

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยเป็นประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องตอบสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณาภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติยศศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมละความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาสถียรภาพของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนด **ยุทธศาสตร์ชาติ** ในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยเป็นประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปี ต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

“ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ”

พันธกิจ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้ในการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศประกอบ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

๑. การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. คนเป็นศูนย์กลางของพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
๓. การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ
๔. การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีภารกิจสำคัญประการหนึ่งคือ การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศประกอบ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติมโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

แผนพัฒนาภาค

ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุนโยบายการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกับบทบาท และวิสัยทัศน์อย่างเหมาะสม ได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาในแต่ละด้านที่ชัดเจนและเป็นไปอย่างสอดคล้องกับบทบาท ศักยภาพอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของพื้นที่ โดยมีแนวทางกำหนดกลยุทธ์ สรุปได้ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ : การพัฒนาภาคเป็นศูนย์กลางการเกษตรเศรษฐกิจ

ด้วยความสำคัญของการเกษตรประกอบกับการขนส่งที่สามารถเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างสะดวก จึงควรพัฒนาภาคให้เป็นกลางการเกษตรเศรษฐกิจ โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ เอื้อให้ผลผลิตรวมทางการเกษตรเพิ่มขึ้น และให้เกิดการกระจายการผลิตด้านการเกษตรโดยยึดหลักการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้านการเกษตรเป็นสิ่งสำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๒ : การพัฒนาอุตสาหกรรมตามศักยภาพของพื้นที่

ปัจจุบันเศรษฐกิจของภาคกำลังขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องสู่ความสำเร็จ เพราะที่ตั้งของภาคและความเชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่นของประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้านกลุ่มอินโดจีน และการขยายบทบาททางเศรษฐกิจให้เป็นประตูการค้าสู่กลุ่มประเทศอินโดจีน แผนการพัฒนาเศรษฐกิจจึงเน้นโอกาสสร้างความสำเร็จจากศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจของภาค โดยเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้ฐานทรัพยากรในภาคมาเป็นวัตถุดิบในการผลิต

กลยุทธ์ที่ ๓ : การพัฒนาเมืองศูนย์กลาง การค้าและบริการ

จากความเหมาะสมของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งในด้านระบบโครงข่ายที่ถือว่ามีความสมบูรณ์ ตลอดจนโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ที่ภาครัฐได้ให้การสนับสนุน ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและบริการไปสู่ประเทศในกลุ่มอินโดจีน สามารถที่จะทำได้ง่ายขึ้นและมีความสะดวกมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๔ : การพัฒนาเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวตามความหลากหลายทางวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ

ปัจจุบันรัฐบาลให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเน้นให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลก (World Class Tourist Destination) สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือมุ่งเน้นการยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของภาคให้มีความพร้อมเหมาะสมต่อการรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ ๕ : การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมอย่าง

สมดุลและยั่งยืน

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ เนื่องจากความไม่สอดคล้องระหว่างการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ดังนั้นจำเป็นต้องมีการพัฒนาและอนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

กลยุทธ์ที่ ๖ : การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ

ในแต่ละปีภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะต้องประสบกับปัญหาภัยธรรมชาติ ได้แก่ น้ำท่วม ภัยแล้ง นอกจากนี้ยังมีปัญหาดินเค็ม และปัญหาดินถล่ม ปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาภาค และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้นจำเป็นต้องมีแผนงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๗ : การสร้างสมดุลระหว่างเมืองและการพัฒนาชนบท เพื่อพัฒนาวิถีชีวิต ชุมชนและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น

การพัฒนาเมืองและชนบท จำเป็นจะต้องพัฒนาไปพร้อม ๆ กับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ การขนส่ง และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการพัฒนานี้จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำระหว่างสังคม ชนบท และเมือง การพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยการกระจายไปในพื้นที่รอบนอกจะเป็นการเพิ่มแหล่งงานให้กับแรงงานในพื้นที่ ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นดีขึ้น แต่การพัฒนาดังกล่าวจะต้องคำนึงถึงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ด้วย

กลยุทธ์ที่ ๘ : การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งอย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง ต้องทำการปรับปรุงให้ได้มาตรฐานเพื่อความสะดวกและปลอดภัย ประกอบกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศกลุ่มอินโดจีน ประเทศจีนตอนใต้และพม่า จำเป็นต้องสร้างระบบการขนส่งถนนและสินค้าที่มีประสิทธิภาพ สะดวกรวดเร็ว ประหยัดและปลอดภัย เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อการพัฒนาพื้นที่เพื่อขยายโอกาสและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากร และเพื่อสร้างความสมดุลในการพัฒนาระหว่างเมืองและชนบทซึ่งสอดคล้องยุทธศาสตร์ การกระจายความเจริญ และการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๙ : การพัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอสำหรับการอุปโภค-บริโภค เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

เนื่องจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประชากรมากที่สุดของประเทศ ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพด้านการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และประมง ดังนั้นน้ำจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการดำรงชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีแผนงานการเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน การเพิ่มการกักเก็บน้ำ และการพัฒนาระบบกระจายน้ำ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ : การพัฒนาทางการศึกษาและสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

เนื่องจากการพัฒนาการให้บริการในด้านการศึกษาและสาธารณสุขในแต่ละแห่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับที่แตกต่างกัน สถานบริการที่มีบุคลากรและอุปกรณ์พร้อมจะกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่เมืองใหญ่ ๆ เช่น เมืองนครราชสีมา เมืองขอนแก่น เมืองอุดรธานี เป็นต้น ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาการบริการขั้นพื้นฐานนี้ให้ทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสที่จะได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน

กลยุทธ์ที่ ๑๑ : การพัฒนาพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การจัดการด้านพลังงานถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศและภาค ปัจจุบันปัญหาการใช้พลังงานและปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้พลังงานมีความรุนแรงมากขึ้น เช่น ภาวะโลกร้อน ดังนั้นในการวางแผนการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะต้องให้ความสำคัญกับการจัดการจัดการพลังงาน โดยมีแผนงานพัฒนาให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางด้านจัดส่งพลังงานประเทศเพื่อนบ้าน และจัดหาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

(๑.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้ง องค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย อุตรดิตถ์ หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า การเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูผืนน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

(๒.) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒

วิสัยทัศน์ “ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า
การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าขายชายแดนได้มาตรฐานสากล ”

พันธกิจ

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และมาตรฐานอินทรีย์
๒. พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและส่งเสริมการตลาด เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
๓. สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ ในด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่สากล

เป้าประสงค์รวม

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพื่อเพิ่มมูลค่า
๒. พัฒนาการท่องเที่ยวโดยการยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
๓. พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๑๐
๒. มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี เป้าหมาย ๔ ปี รวมร้อยละ ๒๓
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์

เป้าประสงค์

๑. ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณและมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๒. ส่งเสริม สนับสนุน การแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรในระบบอุตสาหกรรม
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่นๆ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ๑๐๐,๐๐๐ ไร่

๒. ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับการรับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๘๐

๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๑๐

กลยุทธ์

๑. ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณและมาตรฐานเกษตรอินทรีย์

๒. แปรรูปสินค้าเกษตรและสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม

๓. ผลักดันกิจกรรมทางเกษตรตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

๒. สร้างรายได้เพิ่มจากการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เพิ่มมูลค่าและคุณค่า

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๓

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๓

กลยุทธ์

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย

๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน

๓. บูรณาการพัฒนากิจกรรมบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม

๔. พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล

เป้าประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนและการบริการทั้งในและต่างประเทศ

๒. ยกระดับโครงข่ายการคมนาคม การขนส่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานเอื้อต่อการค้า การลงทุน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี

๒. จำนวนผู้ประกอบการและบุคลากรในสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ๑,๐๐๐ คน

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ การสร้างเครือข่ายด้านการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์
๓. การสร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน กับประเทศเพื่อนบ้าน

(๓.) แผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ

วิสัยทัศน์จังหวัดอำนาจเจริญ

“ เมืองธรรมเกษตร การเกษตรสร้างมูลค่า ท่องเที่ยวเสริมสร้างสุขภาพ
เชื่อมโยงเส้นทางการค้า ”

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประจำปี ๒๕๖๖

๑. การส่งเสริมยกระดับการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตภัณฑ์สมุนไพร
๒. การพัฒนาคน หมู่บ้าน ชุมชน ให้มีคุณภาพ มั่นคง เข้มแข็ง และทันสมัย ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๓. การส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ และสินค้าชุมชน ให้สามารถแข่งขันได้
๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ป่า ดิน น้ำ และพลังงาน เพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ที่สมดุล ยั่งยืน

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประจำปี ๒๕๖๖

๑. ดัชนีความสุขมวลรวมของประชาชนจังหวัดอำนาจเจริญ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ภายในปี ๒๕๗๐
๒. ครีวเรือนที่ประกอบอาชีพด้านการเกษตรมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ เป้าหมาย ๕ ปี
๓. พื้นที่ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับมาตรฐาน จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐
๔. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟู ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ไร่/ปี
๕. เศรษฐกิจจังหวัดอำนาจเจริญ ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมยกระดับการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตภัณฑ์สมุนไพร

๑. ส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
๒. ส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาการผลิตสินค้าคุณภาพ GAP
๓. ส่งเสริมการผลิตพืชสมุนไพร และพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้มีคุณภาพและมาตรฐาน
๔. การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรหลากหลาย
๕. ส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร
๖. ส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์สมุนไพร
๗. พัฒนาศักยภาพของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนา ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาคน หมู่บ้าน ชุมชน ให้มีคุณภาพ มั่นคง เข้มแข็ง และ
ทันสมัย ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑. ส่งเสริมขีดความสามารถทางความรู้ และปัญญาแก่ประชาชนด้วยสมรรถนะสากลรองรับการเปลี่ยนแปลง
๒. สร้างสรรค์สังคมคุณธรรม และบ้านเมืองที่น่าอยู่ด้วยจิตอาสา หลักธรรมทางศาสนาภูมิปัญญาและศาสตร์
พระราชา
๓. ปรับระบบบริการของส่วนราชการมีความทันสมัย ธรรมภิบาล เป็นที่เชื่อมั่นของประชาชน
๔. ระดมพลังภาคีทุกภาคส่วนร่วมดูแล และเสริมศักยภาพ ประชาชนกลุ่มเปราะบางให้สามารถจัดการตนเอง
ให้หลุดพ้นจากความยากจน และปัญหาหนี้สิน ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ส่งเสริมประชาชนให้พึ่งตนเองทางสุขภาพ ลดปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เป็นปัญหาและทำให้
ประชาชนมีสุขภาพดี
๖. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชน สร้างงาน อาชีพและรายได้ให้แก่ชุมชนจากฐานการเกษตร
ภูมิปัญญาวัฒนธรรมและธรรมชาติ
๗. เสริมสร้างสังคมสันติสุข และเป็นระเบียบเรียบร้อย ยุติปัญหาสังคม อาชญากรรม ยาเสพติดลดลง ทุก
หมู่บ้านด้วยการปฏิบัติการเชิงรุกและการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็ง
๘. ส่งเสริมความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางการพัฒนา ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาคน หมู่บ้าน ชุมชน ให้มีคุณภาพ มั่นคง เข้มแข็ง และ
ทันสมัย ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน การ
ท่องเที่ยว และการค้าชายแดน
๒. เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๓. ส่งเสริมพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับทักษะในการประกอบอาชีพ การมีงานทำ รวมทั้งสวัสดิการความ
มั่นคง และความปลอดภัยในการทำงาน
๔. ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการพัฒนาอุตสาหกรรมบริการและการแปรรูปการเกษตรสู่มูลค่าเพิ่ม
๕. พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว บริการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม
๖. พัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาให้ได้มาตรฐานสู่แบรนด์ที่แข่งขันได้
๗. ส่งเสริมการพัฒนาอำนาจเจริญสู่เมื่อน่าอยู่ วัฒนธรรมเข้มแข็ง และทันสมัย (Smart City)
๘. ส่งเสริมการตลาดที่สามารถแข่งขันได้ รองรับผลิตภัณฑ์ และแบรนด์จังหวัดคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ของ
ชุมชน และการพัฒนาตลาดบนระบบดิจิทัล
๙. ส่งเสริมการพัฒนานิเวศการค้าชายแดนรองรับการเติบโตของเศรษฐกิจชายแดนในอนาคต
๑๐. เสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง
หนุนเสริมการพัฒนาการค้าชายแดนระหว่างกัน

แนวทางการพัฒนา ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ป่า ดิน น้ำ และพลังงาน เพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ที่สมดุล ยั่งยืน

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ป่า ดิน น้ำ และพลังงาน
๒. พัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำเพื่อป้องกันและแก้ไขน้ำท่วม น้ำแล้ง และการสร้างหลักประกันการมีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค อย่างยั่งยืน
๓. ส่งเสริมการเป็นเมืองสีเขียว การจัดการขยะอย่างครบวงจร
๔. พัฒนาระบบการกระจายน้ำ ปรับปรุงและขยายพื้นที่ชลประทาน แหล่งน้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
๕. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของชุมชนและเกษตรกรในการพึ่งตนเองทางพลังงาน
๖. ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอำนาจเจริญ

วิสัยทัศน์

“อำนาจเจริญเมืองน่าอยู่
 อยู่ข่าวหอมมะลิล้ำค่า
 เน้นการศึกษา กีฬา ศาสนาและวัฒนธรรม
 น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถอย่างเป็นระบบทั่วถึงและต่อเนื่อง
๒. พัฒนาความเข้มแข็งของชุมชนและปลอดภัยเสถียร
๓. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๔. พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานอย่างเป็นระบบทั่วถึง รองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๕. พัฒนาแหล่งน้ำการค้าตามแนวชายแดน
๖. ส่งเสริมการบริหารงานตามหลัก “ธรรมาภิบาล”
๗. ส่งเสริมการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาที่ยั่งยืน
๘. ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์และพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิพันธุ์ดี
๙. ส่งเสริมการเกษตร กีฬา ศาสนาและวัฒนธรรม สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๐. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดมุ่งหมายของการพัฒนา

๑. เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์ได้รับการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและทัศนคติในการดำรงชีวิต
๒. พัฒนาความเข้มแข็งของชุมชนและปลอดภัยเสถียร
๓. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๔. เพื่อพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานอย่างเป็นระบบทั่วถึง รองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๕. เพื่อพัฒนาแหล่งการค้าตามแนวชายแดน
๖. เพื่อส่งเสริมการบริหารงานตามหลัก “ธรรมาภิบาล”
๗. เพื่อส่งเสริมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาที่ยั่งยืน
๘. เพื่อส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์และพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิพันธุ์ดี
๙. เพื่อส่งเสริมการศึกษา กีฬา ศาสนาและวัฒนธรรม สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๐. เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เป็นสังคมเมืองน่าอยู่

แนวทางการพัฒนา มี ๑๐ แนวทาง

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน จัดปัญหาความยากจน ดูแลผู้ด้อยโอกาสและคนพิการ
๔. ส่งเสริมหลักประกันสุขภาพ
๕. พัฒนาแหล่งน้ำการค้าตามแนวชายแดน
๖. ป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด
๗. เป็นเมืองสวัสดิการถ้วนหน้า
๘. เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๙. ปลุกฝังอุดมการณ์แห่งการรู้รักสามัคคี
๑๐. สร้างภูมิคุ้มกันให้เยาวชนในสิ่งไม่พึงประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา มี ๓ แนวทาง

๑. พัฒนาด้านการศึกษา กีฬา ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. พัฒนาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้
๓. สนับสนุนเด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ทางการศึกษาและกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา มี ๖ แนวทาง

๑. นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในระดับครอบครัวและชุมชน
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ และการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีและข้าวหอมมะลิอินทรีย์ มีศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวชุมชนที่ได้มาตรฐาน
๔. พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อการจำหน่ายและประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์
๖. ส่งเสริมสนับสนุนดูแลพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติและผู้ใช้ น้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา มี ๖ แนวทาง

๑. อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม
๓. ส่งเสริมการปลูก พันธุ์อนุรักษ์ป่าไม้ธรรมชาติ
๔. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะแบบมีส่วนร่วม
๕. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๖. ส่งเสริมสนับสนุนให้ใช้พลังงานทางเลือก

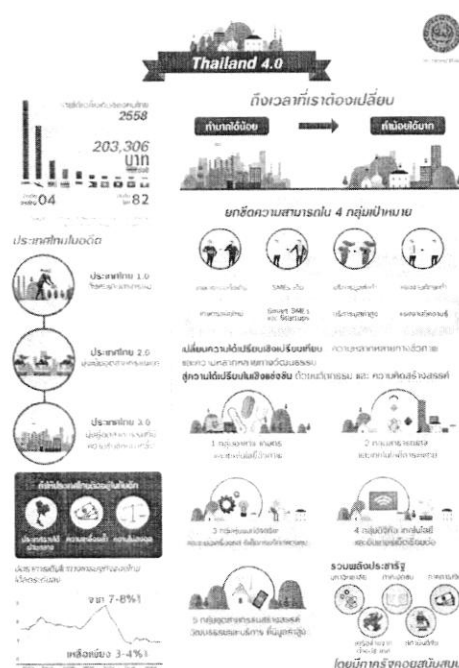
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา มี ๔ แนวทาง

๑. ส่งเสริมสนับสนุนปลูกฝังเด็กและเยาวชน ให้มีจิตสำนึกในคุณธรรมและจริยธรรม
๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีทุกเครือข่าย
๓. ยึดหลัก “ธรรมาภิบาล” บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอรัปชั่นอย่างยั่งยืน

๑.๕ ไทยแลนด์ ๔.๐ (THAILAND ๔.๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ ๔.๐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบ อิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยรายละเอียด ไทยแลนด์ ๔.๐ มีดังนี้

ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็ม ด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสร้างถ่อน้อย

๒.๑ วิสัยทัศน์

ตำบลสร้างถ่อน้อยเข้มแข็ง เป็นแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง อยู่เคียงคู่ผู้ค่าธรรมชาติ

สืบสานปราชญ์วัฒนธรรม ก้าวหน้าด้านการศึกษา สร้างคุณค่าคุณภาพชีวิต

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

ยุทธศาสตร์ที่ ๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างถ่อน้อย มุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดเป้าประสงค์เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนด ดังนี้

๒.๓.๑ เด็ก เยาวชน และประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษาและมีคุณภาพ

๒.๓.๒ อนุรักษ์เอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๓.๓ ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ และมีความเป็นอยู่ที่ดี

๒.๓.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึง เพิ่มขึ้น

๒.๓.๕ ประชาชนมีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒.๓.๖ ชุมชนเข้มแข็งมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๓.๗ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของประชาชน

๒.๓.๘ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการของท้องถิ่น

๒.๔ ตัวชี้วัด

๒.๔.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและสนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๔.๒ มีการส่งเสริมสุขภาพป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคติดต่อ

๒.๔.๓ สร้างจิตสำนึกในการรับผิดชอบชุมชนร่วมกัน

๒.๔.๔ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนชุมชน เพื่อจะได้ตอบสนองความต้องการของ ประชาชน พร้อมพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๔.๕ จัดตั้งกลุ่มอาชีพให้เข้มแข็งและเพื่อสามารถพึ่งตนเองได้

๒.๔.๖ จัดอบรมเด็กเยาวชน และประชาชน ในการเสริมสร้างความสามัคคี

๒.๔.๗ ประสานความร่วมมือให้ประชาชนดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างถูกต้องและเหมาะสม

- ๒.๔.๘ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และพัฒนาระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

- ๒.๕.๑ ส่งเสริมการศึกษาที่มีคุณภาพ ครบทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน
 ๒.๕.๒ ส่งเสริมการศาสนาวัฒนธรรม กีฬา นันทนาการ ครบทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน
 ๒.๕.๓ ผู้ป่วยจากโรคติดต่อสำคัญลดลง ร้อยละ ๕
 ๒.๕.๔ ก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
 ๒.๕.๕ ส่งเสริมการสังคมสงเคราะห์ประชาชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าหลักเกณฑ์
 ๒.๕.๖ ส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้ประชาชน ครบทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน
 ๒.๕.๗ ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ครบทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน
 ๒.๕.๘ ส่งเสริมการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ครบทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน
 ๒.๕.๙ ส่งเสริมสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนครบทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน
 ๒.๕.๑๐ ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพเพิ่มขึ้นทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน

๒.๖ กลยุทธ์

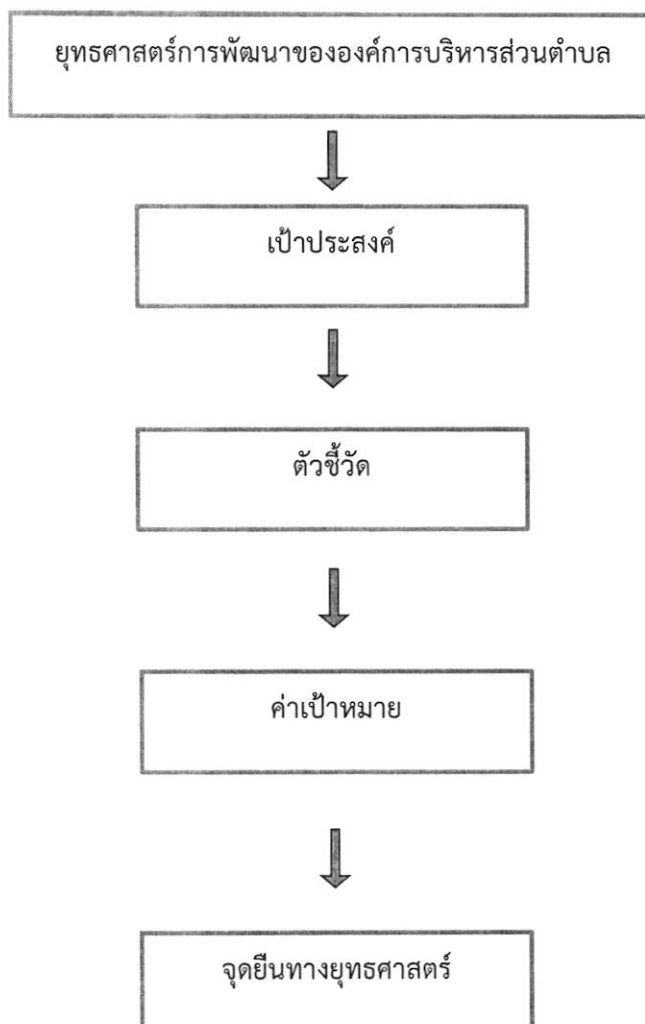
- ๒.๖.๑ ส่งเสริมการศึกษาได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
 ๒.๖.๒ ส่งเสริมการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ
 ๒.๖.๓ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตปลอดภัย
 ๒.๖.๔ ส่งเสริมให้มีการป้องกันและระงับโรคติดต่อ
 ๒.๖.๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
 ๒.๖.๖ พัฒนาการสังคมสงเคราะห์
 ๒.๖.๗ ส่งเสริมการสร้างงานสร้างรายได้
 ๒.๖.๘ จัดระบบเฝ้าระวังเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 ๒.๖.๙ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๒.๖.๑๐ ส่งเสริมการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของ อปท.

องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างถ่อน้อย มีพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนตื้นน้อยถึงที่ราบ พื้นที่ทั้งหมดเหมาะแก่การทำการทำการเกษตร และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และสภาพดินดีเหมาะสำหรับการทำนา ทำไร่ และสวนผลไม้ ต่างๆ ผลผลิตทางการเกษตรสามารถทำรายได้ให้แก่เกษตรกรเป็นอย่างดี หากได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเกษตรให้ประชาชนมีความรู้ในการผลิตที่มีคุณภาพ และเพื่อลดต้นทุนการผลิตปรับปรุงการคมนาคมให้สะดวกขึ้นเพื่อลดต้นทุนในการผลิต

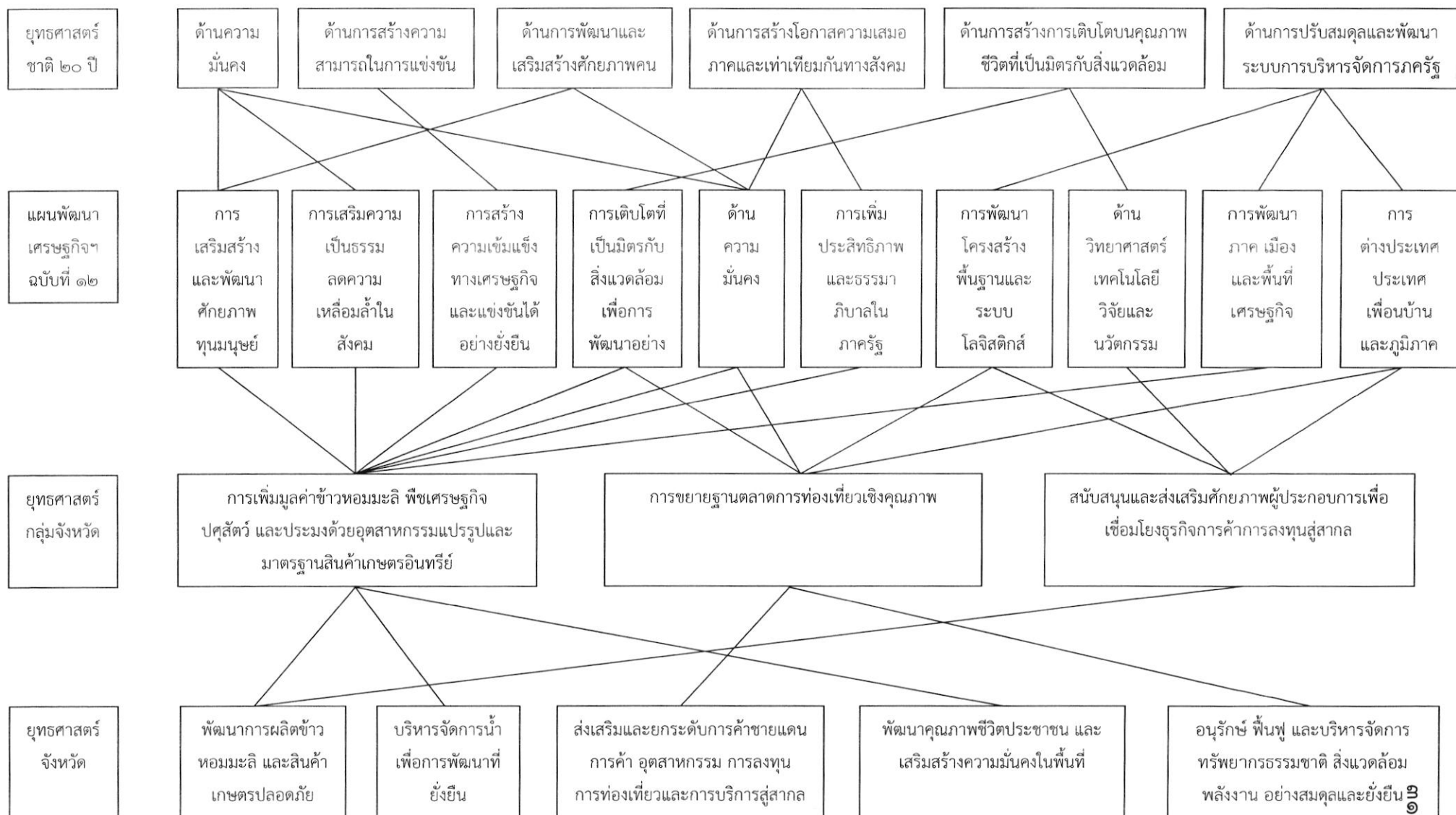
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

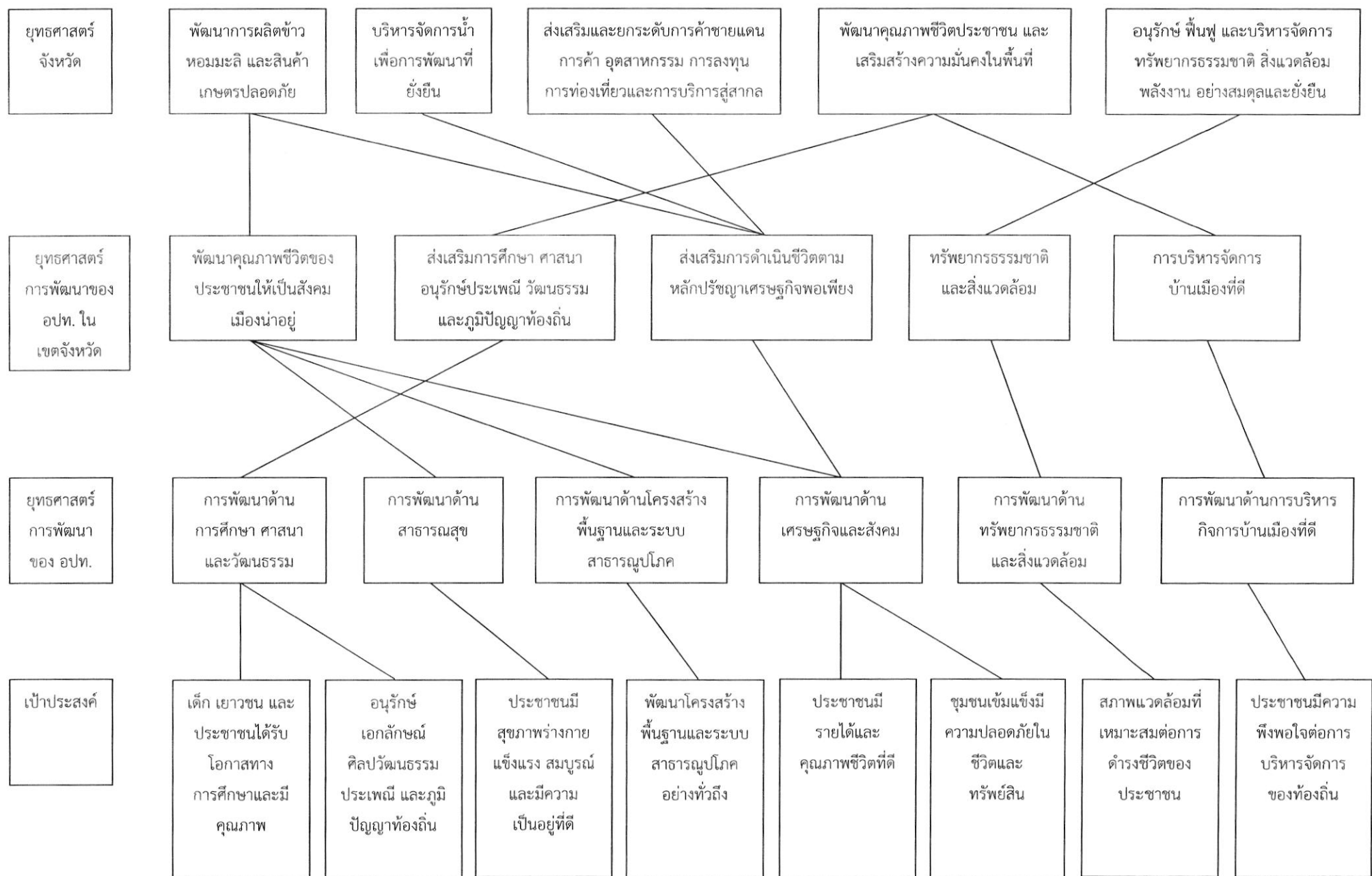
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลสร้างถ่อน้อย
ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

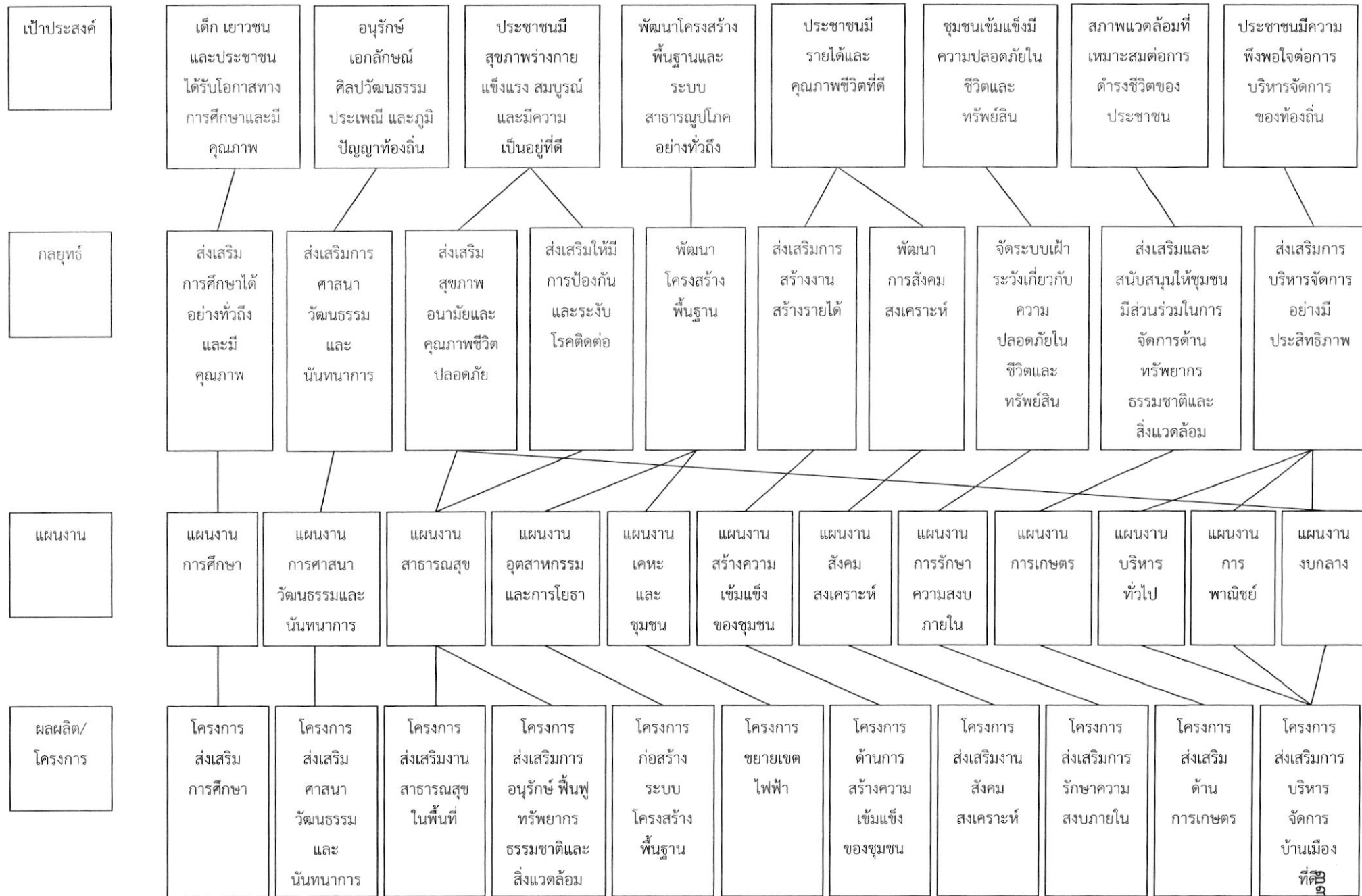

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างถ่อน้อย พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

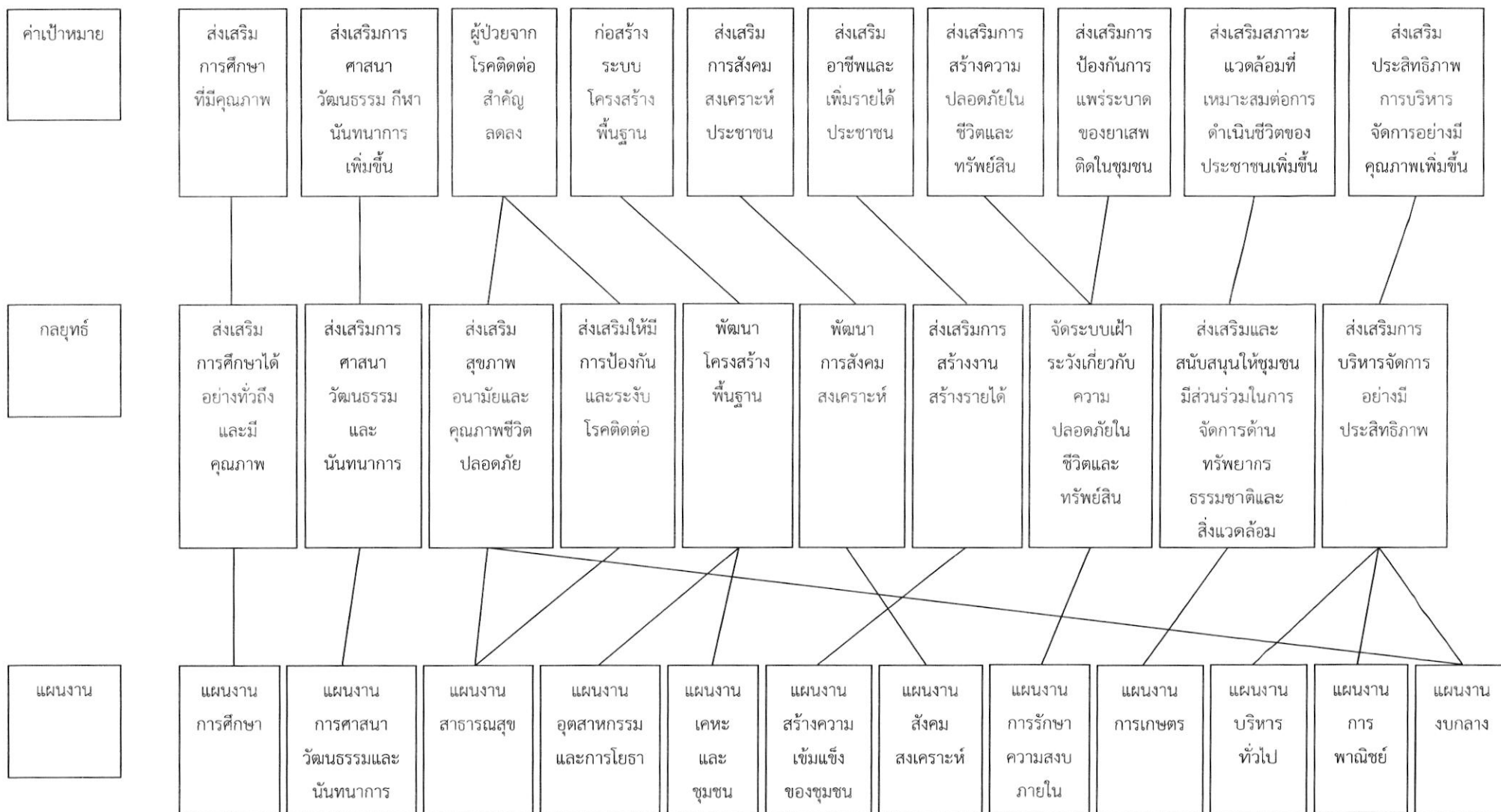

แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategic Map)

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๑. ประเด็นการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. องค์กรมีความพร้อมในการดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๒. ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน ๓. มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาจำนวน ๗ แห่ง อยู่ในพื้นที่ (ขยายโอกาส ๒ แห่ง) ๔. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.สร้างถ่อน้อย จำนวน ๖ แห่ง ๓. ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการส่งบุตรหลานเข้ารับการการศึกษา	๑. ครอบครัวยากจนมาก ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับบุตรหลาน เนื่องจากทำงานหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ๒. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ อบต. ไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญ ๒. รัฐบาลมีนโยบายให้เรียนฟรี ๑๕ ปี	๑. บุคลากรด้านการศึกษาไม่เพียงพอ ๒. โรงเรียนยังขาดแคลนสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อการสอน และวัสดุทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ๓. ผู้ปกครองยังมีค่านิยมที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ๔. ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมการสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ๕. สภาพเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไปส่งผลต่อการศึกษาของเยาวชน

๒. ประเด็นการพัฒนาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. มีศาสนาและวัฒนธรรมที่เป็นหนึ่งเดียวคือศาสนาพุทธ ๒. มีการดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๓. มีทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้เรื่องขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนที่ถ่ายทอดรุ่นหลังได้ศึกษา	๑. เด็กและเยาวชนคนรุ่นหลังไม่ค่อยให้ความสำคัญและสนใจในเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ๒. ขาดความสนใจในการบำรุงรักษาโบราณสถานของท้องถิ่นเท่าที่ควร ๓. ขาดผู้ถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นรูปธรรม เช่นการจดบันทึก
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. หน่วยงานราชการให้ความสำคัญและสนับสนุนวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	๑. เด็ก เยาวชน ได้รับอิทธิพลหรือค่านิยมจากชาติตะวันตก ทำให้ไม่สนใจศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๓. ประเด็นด้านงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น มีอินเทอร์เน็ตตำบล มีอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่ทันสมัยหลายอย่าง	๑. ขาดความรู้ที่ถูกต้องในการใช้เครื่องมือเครื่องใช้
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ	๑. งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนมีไม่เพียงพอต่อการพัฒนาที่ต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ด้านที่ ๒ ด้านสาธารณสุข

๑. ประเด็นการพัฒนาด้านสาธารณสุข

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสร้างถ่อน้อย ๒ แห่ง ๒. มีความอุดมสมบูรณ์เรื่องอาหารสำหรับการบริโภค ๓. ผู้บริหารมีนโยบายเรื่องการจัดขยะและสิ่งปฏิกูล	๑. มีประชากรแฝงที่ส่วนใหญ่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ไม่มีความรู้เกี่ยวกับสาธารณสุขเบื้องต้น ซึ่งจะนำโรคมาแพร่ระบาดในชุมชน ๒. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลรักษาสุขภาพเบื้องต้น รวมทั้งปัญหาสารเคมีปนเปื้อนในอาหารและการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเกษตรกร ๓. งบประมาณในการดำเนินการไม่เพียงพอ
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. รัฐบาลสนับสนุนและส่งเสริมงบประมาณในด้านการเสริมสุขภาพให้แข็งแรง เช่น ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า (รักษาฟรี) และสนับสนุนให้ท้องถิ่นจัดตั้งกองทุนหลักประกันสุขภาพฯ ๒. ประชาชนในพื้นที่ให้การสนับสนุนการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล	๑. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการบริการด้านการรักษาพยาบาลแก่ประชาชนอย่างเพียงพอ ๒. องค์การบริหารส่วนตำบลขาดงบประมาณในการดำเนินการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล

ยุทธศาสตร์ด้านที่ ๓ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

๑. ประเด็นการพัฒนาด้านถนน สะพานท่อระบายน้ำ

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. ถนนสายหลักในตำบลมีการพัฒนาอย่างทั่วถึง ๒. มีการพัฒนา ปรับปรุง ถนน สะพาน ท่อระบายน้ำอย่างต่อเนื่องให้ได้มาตรฐาน	๑. งบประมาณในการก่อสร้างปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ มีไม่เพียงพอต่อความต้องการ
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. ได้รับเงินสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานของรัฐบาล เช่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น อบจ.	๑. งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของท้องถิ่น

๒. ประเด็นการพัฒนาด้านแหล่งน้ำและระบบประปา

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. มีแหล่งน้ำเพื่อจัดทำระบบประปาหมู่บ้าน ๒. ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการระบบประปาหมู่บ้าน ๓. หมู่บ้านที่มีการบริหารจัดการประปามีคณะกรรมการบริหารระบบประปาที่เข้มแข็งในการบริหารจัดการ	๑. คุณภาพน้ำประปาไม่ได้มาตรฐาน ๒. ระบบการจ่ายน้ำประปาไม่ดีพอ ๓. สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงมีปัญหาเรื่องมลพิษและสารเคมีทำให้ไม่สามารถบริโภคน้ำฝนได้ ๔. ประชาชนโดยเฉพาะเกษตรกรขาดความรู้ในด้านการบริหารจัดการน้ำ
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. หน่วยงานรัฐมีการส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายของท้องถิ่นมากขึ้น ๒. รัฐบาลมีแนวนโยบายให้ท้องถิ่นมีความรู้ในด้านการบริหารจัดการเรื่องน้ำอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ๓. รัฐบาลมีการสนับสนุนงบประมาณเป็นการเฉพาะในการบริหารจัดการน้ำ	๑. ปัญหากภัยแล้ง

๓. ประเด็นการพัฒนาด้านไฟฟ้า

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. มีการขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน	๑. การขยายเขตไฟฟ้ายังไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือน ๒. ไฟฟ้าสาธารณะรายทางยังมีไม่เพียงพอ
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. มีหน่วยงานของส่วนราชการเข้ามาดูแลและให้บริการ	๑. มีงบประมาณจากรัฐในการขยายเขตไฟฟ้าค่อนข้างจำกัด

ยุทธศาสตร์ด้านที่ ๔ ด้านเศรษฐกิจและสังคม

๑. ประเด็นด้านการส่งเสริมอาชีพ

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. มีการรวมกลุ่มภายในชุมชนต่างๆ มากมาย ๒. มีทรัพยากรและวัตถุดิบภายในชุมชนหลากหลาย	๑. กลุ่มขาดความรู้ในการบริหารจัดการจึงไม่มีความเข้มแข็ง ๒. ขาดงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม ๓. ไม่มีตลาดที่จะรองรับสินค้าหรือผลผลิตของกลุ่ม ๔. ผลผลิตหรือสินค้ายังไม่ได้มาตรฐานตามที่ตลาดต้องการ ๕. ไม่มีความรู้ด้านการตลาด ๖. ประชาชนบางส่วนยังประสบปัญหาการว่างงาน ๗. ประชาชนประสบปัญหารายได้ต่ำไม่สมดุลกับรายจ่าย
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. รัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าชุมชน ๒. รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง	๑. งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐยังไม่เพียงพอ ๒. ประชาชนยึดติดกับความสะดวกสบาย และสินค้าที่มียี่ห้อ เช่น ร้านสะดวกซื้อ ๓. ขาดผู้นำกลุ่มอาชีพอย่างแท้จริงและเสียสละ ๔. ขาดจุดกลางในการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ๕. การรวมกลุ่มของกลุ่มอาชีพในพื้นที่ยังไม่เข้มแข็ง

๒. ประเด็นด้านงานสวัสดิการสังคม

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. องค์การบริหารส่วนตำบลให้การช่วยเหลืองบประมาณ ผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส อย่างต่อเนื่อง ๒. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำที่ดี ๓. เป็นสังคมชนบทที่มีความเอื้ออาทรต่อกัน ๔. ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อที่เข้าถึงได้สะดวกรวดเร็ว ๕. มีองค์กรภาคีเครือข่ายที่เข้มแข็ง	๑. ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำค่าครองชีพสูงขึ้น ๒. ผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาสไม่มีรายได้ ๓. มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ๔. มีการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่น ๕. ครอบครัวเล็กลงเนื่องจากการอพยพแรงงานไปประกอบอาชีพภาคอุตสาหกรรม ๖. คนสูงอายุขาดการดูแลมากขึ้นจากภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ๗. หนี้สินจากการลงทุนและซื้อสิ่งอำนวยความสะดวก

ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. รัฐสนับสนุนงบประมาณในการช่วยเหลือ ๒. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและองค์กรเอกชนมีการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้ความช่วยเหลือ ๓. มีศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านยาเสพติดในระดับอำเภอตำบล ๔. กำนันผู้ใหญ่บ้านเฝ้าระวังพฤติกรรมผู้เกี่ยวข้อง ๕. สถานีตำรวจอยู่ใกล้ชุมชนสามารถประสานขอให้ดำเนินการ ๖. ตรวจปราบปรามและจับกุมได้ ๗. จัดกิจกรรมให้ครอบครัวมีโอกาสดำเนินกิจกรรมร่วมกันมากขึ้น ๘. รวมกลุ่มและฝึกอบรมอาชีพเสริม ๙. ฝึกอบรมให้ความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. สภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่สูงขึ้น ๒. งบประมาณจากภาครัฐยังไม่เพียงพอ ๓. รายได้จากการลักลอบมีอัตราสูงทำให้มีคนเสี่ยงทำ ๔. การติดตามจับกุมไม่ต่อเนื่อง ๕. วัยรุ่นยังขาดความรู้และศึกษาค้นคว้าจึงหลงผิดได้ ๖. ขาดบุคคลในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ๗. ภาวะเศรษฐกิจที่รัดตัวและการแข่งขันการทำงานมีมากขึ้น ๘. ไม่สนใจการประกอบอาชีพที่ใช้แรงงาน

๓. ประเด็นการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ปัจจัยภายนอก	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดตั้งศูนย์ อปพร. ของท้องถิ่นเอง ๒. สภาพพื้นที่ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุที่ร้ายแรง ๓. ประชาชนมีความรักสามัคคีอันดีต่อกัน	๑. กำลังบุคลากรในการดำเนินการช่วยเหลือในงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยยังมีไม่เพียงพอ
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนในการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์ อปพร. ของท้องถิ่น ๒. รัฐบาลให้ความสำคัญในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๑. ความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกมีความล่าช้า

ยุทธศาสตร์ด้านที่ ๕ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๑. ประเด็นด้านงานพัฒนาสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยภายนอก	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์ ๒. มีสภาพภูมิประเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	๑. ขาดการจัดระบบการดำรงสภาพแวดล้อม ๒. ขาดการดูแลเอาใจใส่ต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. ขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. มีนโยบายที่เหมาะสมจากหน่วยงานราชการในการรักษาสภาพแวดล้อม ๒. มีการรณรงค์และส่งเสริมให้ท้องถิ่นบริหารจัดการกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน	๑. ประสบปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภาวะโลกร้อน

๒. ประเด็นด้านการท่องเที่ยว

ปัจจัยภายนอก	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. มีการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน	๑. ขาดการบริหารจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่เป็นระบบ ๒. ขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ๓. ประชาชนยังขาดความรู้ในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	๑. งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลยังไม่เพียงพอ ๒. ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศยังมีค่านิยมในการท่องเที่ยวต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ด้านที่ ๖ ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๑. ประเด็นด้านงานจัดการองค์กร

ปัจจัยภายนอก	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญในการพัฒนาจัดการองค์กร เช่น สนับสนุนการบริหารงานที่เอื้อต่อการดำเนินงานขององค์กร, การเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากร	๑. บุคลากรขององค์กร ขาดความสนใจในการเรียนรู้ระบบงานใหม่
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ	๑. งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนมีไม่เพียงพอต่อการพัฒนาที่ต่อเนื่อง

๒. ประเด็นด้านงานการบริหารท้องถิ่น

ปัจจัยภายนอก	
จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑. องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการบริหารงาน	๑. ประชาชนในชุมชน เข้าร่วมประชุมประชาคมน้อย ๒. ประชาชน ไม่เห็นความสำคัญในการแสดงความคิดเห็น เสนอปัญหาความต้องการ
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. รัฐบาลสนับสนุนส่งเสริมในการให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน ๒. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและองค์กรเอกชนมีการดำเนินกิจกรรมเพื่อดำเนินการร่วมกัน	๑. ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ๒. สภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่สูงขึ้น ๓. งบประมาณจากภาครัฐยังไม่เพียงพอ